

Япония

ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН
БРОЙ 2(94), ГОДИНА XXI,
МАРТ 2017

тема на броя

Още един българин беше отличен с японски държавен орден за своя принос към развитието на двустранните отношения между Япония и България

Протокол

Дългогодишният служител на Посолството на Япония Биляна Станойлович получи орден от японския император

На 16 февруари 2017 г. японският посланик в Република България Н. Пр. Шиничи Яманака връчи японски държавен „Орден на свещеното съкровище – Сребърни лъчи“ на Биляна Станойлович, дългогодишен служител в Посолството на Япония в София. Този акт следва решението на японското правителство, оповестено на 3 ноември 2016 г., когато в Япония се отбелязва Денят на културата. На тържествената церемония в резиденцията на посланика присъстваха около 120 гости, сред които семейството на Биляна Станойлович, лични приятели, представители на политическите и бизнес среди в България, културни дейци, журналисти и др.

Биляна Станойлович е дългогодишен служител в Посолството на Япония в Република България. Работи непрекъснато от 1995 до 2016 г. и в продължение на дълги години изпълнява длъжността секретар на японския посланик. В момента тя продължава работата си в посолството по заместване. Председател е на Асоциацията на завършилите Токайския университет в България.

Биляна Станойлович има изключителен принос за успешната работа на посолството като неизменно демонстрира високо чувство на отговорност към служебните си задачи, професионализъм, завидни преводачески и организационни умения. Именно тези нейни лични и професионални качества, които допринасят както за успешната дейност на дипломатическата мисия на Япония в София, така и за укрепване на двустранните японо-български отношения, станаха причина тя да бъде предложена и впоследствие да получи високото държавно отличие.

На церемонията по награждаването най-напред посланик Яманака се обърна към присъстващите с встъпително слово, в което представи заслугите на отличената. Посланикът се спря не само върху

професионалните преводачески и организационни умения на Биляна Станойлович, но и върху силното ѝ чувство за отговорност към възложените ѝ задачи, както и върху факта, че тя върши работата си с огромно удоволствие, заразително и за останалите.

Последва връчването на почетна грамота с личния печат на японския император Н. В. Акихито и Орден на свещеното съкровище – Сребърни лъчи.

Специална изненада за наградената Биляна Станойлович беше излъчването на видео послания от 6 японски посланици в България, с които тя е работила заедно и които я поздравиха за отличието. Поздравления от името на приятелите ѝ направи и видната журналистка от БНТ Даниела Кънева, а Детският хор на БНР, чийто солист навремето е била и Биляна, ѝ подари музикален букет от японски песни.

В края на церемонията към присъстващите се обърна и наградената Биляна Станойлович, която заяви, че се гордее с японския държавен орден и благодарни за високата оценка, която е получила за своята работа. Пожела си да бъде достойна за отличието и обеща, че ще продължи да полага усилия за развитието на японо-българските приятелски връзки.

Икономика

Японски бизнес форум в резиденцията на японския посланик в София

На 21 февруари т. г. Посолството на Япония в Република България организира в резиденцията на японския посланик събитие под надслов „Японски бизнес форум“, на което бяха поканени японски и свързани с Япония фирми, развиващи дейност в България. Участие взеха 21 такива компании.

По време на събитието главен лектор беше Сатоши Абе, ръководител на офиса на JETRO (Япон-

ската организация за външна търговия) във Виена, който представи резултатите от „Абеномиката“ (икономическата политика на министър-председателя Шиндзо Абе) и текущото състояние на японската икономика. От страна на Посолството на Япония бяха представени възможностите за подпомагане на японските компании и фирмите, свързани с Япония, а също така бяха обсъдени и възможности за подкрепа по отношение разширяване на техните дейности в България.

Много от участниците изразиха желание за организиране на подобни събития и занапред, а от страна на някои компании бяха изразени и надежди за създаване на търговско-промишлена палата. Посолството на Япония ще се стреми да продължи организирането на срещи, към които проявяват интерес японски фирми и фирми, свързани с Япония, както и да оказва подкрепа за активна стопанска дейност на такива фирми, включително чрез провеждането на събития като настоящото.

Спорт

Национален фестивал по бойни изкуства „Кацу Джин Кен“ в Костинброд

На 28 януари т. г. в Народно читалище „Иван Вазов“ в гр. Костинброд се проведе национален фестивал с демонстрации на бойни изкуства под патронажа на Посолството на Япония в София. Събитието се организира за поредна година съвместно от Спортен клуб „Фуна“ и Община Костинброд, а официален гост беше секретарят по културните въпроси в Посолството на Япония Мивако Кибаяши.

Това е четвъртият подобен фестивал, който се провежда по инициатива на Ангел Ангелов, председател на Сдружение „Фунакоши“ и старши инструктор по айкидо в клуб „Фуна“. Тази година имаше и участници от Македония, като общо 12 клуба по бойни изкуства направиха демонстрация пред публиката.

Фестивал на японската култура за деца в Националния исторически музей

Участие във фестивала взеха и малките възпитаници на столичната детската градина „Омайниче“ и ученици от 40 СУ „Луи Пастър“ в район „Люлин“, където студентите от специалност „Японистика“ водят часове по японски език като част от извънкласните си занимания.

В началото малчуганите от детската градина „Омайниче“ изпяха няколко песнички, сред които и японската „Донзури-корокоро“, а студентите японисти предста-

виха пиеса за Япония. Бяха организирани различни кътове за традиционни японски изкуства като калиграфия, оригами и др.

На 20 януари т. г. Националният исторически музей за първи път беше домакин на фестивала на японската култура за деца „Пътешествията на Ния и Ниппо“, организиран по инициатива на специалност „Японистика“ в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Специален гост на празника беше японският посланик Н. Пр. Шиничи Яманака.

Посещение в български учебни заведения с изучаване на японски език

На 22 февруари т. г. посолството на Япония в Република България организира посещение в 40 СУ „Луи Пастър“ и ОДЗ № 95 „Омайниче“ в рамките на проекта за популяризиране на японската култура в българските училища и детски градини.

В тези две учебни заведения вече от 3 години се изучават факултативно японски език и култура със съдействието на преподаватели и студенти от специалност „Японистика“ в СУ „Св. Климент Охридски“.

Този път малките възпитаници на детската градина и училището се запознаха с японския празник на момичето Хина-мацури, който се отбелязва на 3 март, видяха кратко филмче на тази тема, както и истински кукли хина-нингьо. Последва уъркшоп по оригами, който съчета приближаващия празник на Баба Марта и японската традиция за съгване на физурки от хартия. Децата, заедно с японски преподавател, изработиха мартенички-оригами, с които да зарадват своите близки.

Образователен обмен

Годишна среща на японския посланик с бивши стипендианти на японското министерство на образованието (Монбукагакушо)

На 24 февруари т. г. в резиденцията на японския посланик в София се състоя поредната годишна среща между бивши стипендианти на японското министерство на образованието, обучавали се в Япония с държавна стипендия по различни програми в периода 1995-2016 г. Присъстваха около 60 стипендианти.

Ежегодната среща на стипендиантите от България има за цел да бъде повод за споделяне на мнения и познания, както и за изграждане на мрежа, която да съдейства за укрепването на японо-българските двустранни отношения.

В словото си към присъстващите посланик Шиничи Яманака сподели, че по време на престоя си в Япония всеки един от българските стипендианти е бил своеобразен „посланик на България“, а сега пък са призвани да изпълняват ролята на „японски посланици в България“. Посланик Яманака каза още, че ще бъде щастлив, ако срещата помежду им се превърне в повод и вдъхновение всеки един да изпълни мисия-

та си на посланик като допринесе за укрепването на двустранните отношения между Япония и България.

Словото на посланика Яманака беше последвано от обръщение на председателя на Асоциацията на стипендиантите на японското министерство на образованието „Монбушо Алумни – България“, създадена през 2005 г., арх. Милена Маркова, която запозна присъстващите с целите на организацията, като припомни, че те вече имат и своя страница във фейсбук.

След приветствията на официалните лица, презентация за опита си и наученото в Япония направи

Любомир Димитров, бивш стипендиант, специализирал международни отношения в Университета Кочи от 2014 до 2016 г.

Презентацията увлече присъстващите със своята непосредственост, като гостите с радост си припомниха своите собствени преживявания в Япония и добрите контакти с японските си приятели.

Годишна среща на японския посланик с българските участници в Програмата за интеркултурен обмен AFS

На 10 март 2017 г. в резиденцията на японския посланик в София се проведе среща на участниците от България в международната програма за обмен AFS. Присъстваха 50 гости, сред които 17 участници в AFS.

Програмата се администрира от AFS-Япония с финансовото съдействие на компанията Мейджи и организационната подкрепа на Асоциация „AFS-България“ и посолството на Япония в България. Предоставя възможност за б-седмичен престой на български ученици в Япония и има за цел да насърчи обмена между младите хора от двете страни. От 2009 г. насам ежегодно се провежда селекция на кандидати от 18 СУ „Уилям Гладстон“ в София, Националната търговско-банкова гимназия и СУ „Васил Левски“ – гр. Русе, като най-добрите четирима от тях взимат

Образователен и обмен

участие в програмата. От 2015 г. в нея вече имат възможност да участват и ученици от 138 СУ „Проф. Васил Златарски“. Общият брой на българските ученици, участвали в AFS, вече възлиза на 32 души.

В словото си към присъстващите посланик Шиничи Яманака изрази своята радост от факта, че програмата продължава да се провежда вече цели 8 години без прекъсване, което е чудесна възможност повече български ученици да се докоснат до Япония. Посланикът пожела на младата все още Асоциация „AFS-България“, създадена от първите български участници в програмата, да разширява дейността си и да си партнира успешно и с други подобни организации в България и чужбина.

Г-жа Джунко Кавано, експерт от AFS-Яарап, благодари за възможността да общува с вече бивши участници по програмата и изрази надежда, че българските ученици ще се превърнат в своеобразен културен мост, свързващ България и света.

Димитър Везенков, участник в първата за България AFS програма през 2009 г. и представител на Асоциацията „AFS-България“ също се обърна с кратко приветствие към

гостите.

Официалната част на срещата завърши с последователни презентации на четиримата участници в програмата през 2016 г., в които те с много снимки споделиха с присъстващите своите впечатления от Япония – за живота си там, за приемните си семейства и японските си приятели.

Япония и програмата AFS

Елена Вратегова
ученичка в 18 СУ „Уилям Гладстон“ - София

През изминалото лято аз и още трима българи станаме част от семейството на програмата AFS като посетихме далечна Япония. Въпреки че бяхме там само за месец, имахме възможността да погледнем на тази държава по съвсем различен начин – не като обикновени туристи, а като част от японското общество. Всичко това, разбира се, се дължи на факта, че усетихме гостоприемството на приемните ни семейства. Благодарение на отгадеността, с която се грижеха за нас аз успях напълно да се потопя в един нов за мен начин на живот. От

използването на японските железници до приготвянето на японска храна.

Посещаването на японска гимназия бе друго емоционално изживяване за мен. Там не само повиших нивото си на японски език, но и създадох истински приятелства – с новите ми съученици, с другите гимназисти, дори и с някои от учителите. Всички те с радост ми помагаша по-лесно да се приспособя към тамошната учебна среда.

Искам да благодаря на AFS и на спонсора корпорация „Мејджи“, че всяка година предоставят възможност на българските ученици да получат безценния опит от живота в чуждестранно приемно семейство като ги срещат с много хора и с различните култури на всички участници!

Моето пътуване

Мартин Радев
ученик от 18 СУ „Уилям Гладстон“ - София

Моето пътуване до Япония беше едно наистина неочаквано, но и много полезно и приятно изживяване. Маркар да започна със смесени емоции, аз бързо осъзнах какво всъщност представлява то. А това е наистина невероятно откритие, защото да стоиш някъде, около теб да има небостъргачи и всичко да е сякаш в пъти по-модерно и сам на себе си да кажеш: “Хей, аз съм в Япония, наистина съм”, е просто неповторимо чувство. Сам бях малко или много скептичен за това, че ще си създам много приятели, защото освен, че съм притеснителен, се и съмнявам, че за кратко време мога да си създам истински връзки...

Образователен и обмен

Грешах. Учудващо е как с поставяне на малки задачи и при наличието на една наистина нова и невиджана среда около теб, културният обмен се случва и наистина започвам да искам да се видя отново с определени хора, с групи глуми това за мен е чувството на сприятеляването. Освен в този аспект аз бях и член на японско семейство и изпълнявах ролята на син, но и на баба. Приемното ми семейство беше очарователно. От тях научих много неща и това беше само една от многото предпоставки за научаване на нещо ново, защото в Япония всичко е непознато и всеки ден се учиш. Заедно с тези хора преживях пълната палитра от човешки емоции: от семейни проблеми до щастливи мигове на успех. Те ме приеха като роднина и макар да смятах, че взаимоотношения с някого по-различни от един тривиален разговор са невъзможни с моето ниво на японски език, отново грешах, защото такива отношения се появиха още от първите дни и със семейството си имах възможност да посетя най-различни културни забележителности на Япония, да отида на спортни събития като бейзболен мач, да се храня с всевъзможни неща на всевъзможни места и още толкова много, че няма да мога да го опиша. Наистина няма да мога, защото и сам след като се завърнах ми трябваше доста време да осмисля преживяното и да свикна отново с Родината.

Споменах спортни събития и искам да отбележа, че за човек като мен, който обича спорта, това беше един доста спортен месец. Приемните ми баба и брат в японското семейство бяха спортисти и поради това ние спортувахме доста често и не само на организирани събития, а и просто в хода на деня.

Като равностметка мога да кажа, че това преживяване беше неповторимо, изпълнено с учене под всякакви форми, със забавление, с нови приятели и с много японско. Пожелавам го на всеки!

Моите впечатления от Япония и програмата AFS

Симона Гоцова
ученичка в Националната
търговско-банкова гимназия

Високи технологии, високи скорости, високи небостъргачи в мегаполисите, високият Фуджи, уникални традиции, непроменили се с векове обичаи, изкушаваща кухня и пленяваща култура – такава изглежда Страната на изгряващото слънце в моя калейдоскоп.

През лятото на 2016 година имах възможността да посетя Япония като представител на програмата AFS. Престоят ми там бе 1 месец, но за тези 4 седмици научих и видях повече, отколкото съм предполагала, че ще видя... или науча. Постоянно се говори за Япония като за бъдещето на технологичния свят или за Япония като страната на шогуните, самураите и гейшите, но никой не споменава същината – хората днес. За времето, прекарано там, най-силно впечатление ми направи именно те.

Когато се разхождаш по японските улици, имаш чувството, че си в една от онези книги, които разказват за летящи чинии, странни същества и явления. Летящите чинии на Япония са небостъргачите, които достига-

гат чак до облаците, странните явления са свързани със спокойствието в големия град, а странните същества – ненарушимото единство от хора, бързащи да свършат задачите си. Трафикът е натоварен, а хармонията – наличие. Странно, нали? Не се връзва с общата представа за големия „шумен“ град.

Всеки един град в Япония е шумен по своему. В Токио можеш да чуеш преминаващото такси, всяко със свой уникален цвят, в Киото можеш да чуеш езици от цялото земно кълбо, в Нагоя можеш да чуеш радостта. Обикновено представите ни за шума са свързани с неприятно главоболие, но в Япония шумът те кара да се чувстваш жив. Харуки Мураками, може би най-популярният съвременен японски писател, казва: „Движа се, значи съществувам.“

Образователен и обмен

Движението, чийто признак на съществуване е шумът, е постоянно и навсякъде. Дребните стъпки на жителите напомнят жуженето на пчели в кошер.

Отдадеността на японците към работата напобява точно този усилен труд, който кипи в пчелните кошери. Твърдо е убеждението, че усилията ще дадат положителни резултати – видях го дори в упоритостта на 13-годишната ми японска сестричка да отвърне на ударите с топка. Това е първата японска черта, която ме впечатли – чистото желание да дадеш всичко от себе си, независимо от крайния резултат. Второто качество, което остави топли спомени в моето сърце и ум, е безкомпромисната доброта. Като всеки ученик, и аз бях развълнувана на първия си учебен ден и за да се убедя, че няма да се загубя, попитах една млада японка за насоки. Жената не само ми помогна, но и ми даде възможно най-точни указания, след което ми се усмихна най-любезно и се сбозува с мен. Няма японец, който да не те посреща и изпраща с усмивка. Добродушието на японца не само впечатлява, то заразява.

Но най-силно ме впечатли това, че японците не вземат нищо от случващото се за даденост. Предоставена ми бе възможността да посетя гимназиите на две от японските ми сестри. В началото и края на всеки час учениците благодаряха на учителите си за преподавания урок. Думата „Благодаря“ не бе произнесана механично, а искрено и с чисти намерения.

Благодарение на програмата AFS и спонсора Меiji аз осъществих детската си мечта да посетя Страната на Изгряващото слънце. За един месец намерих семейство в лицата на хора, които срещам за първи път, намерих истински приятели от най-различни култури и езици, намерих хората, с които бих желала да споделя своя живот.

Благодаря за предоставената възможност !

За Япония

Ваня Йорданова
ученичка в СУ „Васил Левски“ – Русе

Като дете без видимо велики възможности, това че отидох в Япония по програмата AFS през 2016 е може би най-голямата ми гордост досега. Все пак когато човек иска – може. След като научих, че съм одобрена по програмата AFS, не можех да си повярвам, но веднъж щом кацнах на японското летище, исках не исках, повярвах.

Първото ми впечатление беше едно странно чувство на сигурност, сякаш не съм на другия край на света, а у дома. Навсякъде срещнах мили хора, които искаха да си говорят с мен. Бяха заинтересувани от държавата и традициите ми. Самият факт, че на ориентацията бяхме събрани хора от всички краища на света с една цел беше нещо, което ме стопляше. Още си спомням как всички

групи плакахме, когато трябваше да се разделим, макар и заедно от едва няколко дни. Притеснението ми беше как ще се впиша в обстановката, тъй като не съм от хората, които са център на внимание и душата на компанията. Направи ми впечатление как веднага с приемното ми семейство успяхме да се сбlijим много бързо, сякаш се познавахме отдавна.

Езикът беше предизвикателство, но да си принуден да говориш на друг език, за да можеш да достигнеш до хората около теб е нещо много вълнуващо. Храната – твърде вкусна, толкова вкусна, че за 5 седмици бях с 6 килограма отгоре. Самата обстановка – беше много чисто и поддържано. В един момент свикнах и когато се прибрах в България, не можех да повярвам каква огромна разлика има. Дори и сега няма да забравя как със семейството ми ходехме на всички тези вълнуващи и различни места и всяко място си оставаше със спомените. Един от последните спомени е точно когато отидохме на летен фестивал и танцувахме танци, облечени с юката. Самите удари на барабана и музиката ме караха да се почувствах все едно съм във филм. С малката ми японска сестричка хвацахме златни рибки и колкото и лесно да изглежда това, всъщност изобщо не е. Мрежичката се къса, преди да извадиш рибката. Но въпреки това, продавачът ни даде 4 рибки, без да сме ги хванали. Тези рибки останаха при семейството ми и сестричката ми ги гледа. В бъдеще ще се опитам да се върна там, защото Нагоя стана моят втори дом. А разбира се, там, където се чувстваме щастливи, ни тегли носталгията.

